

[Alfred Jensen.]

var Udtryk for Medlemmernes Ønske, og at det Resultat, som de kom hjem med, i højeste Grad var paavirket af den Overtalelsesevne, som Ministeren har lagt for Dagen ved Forhandlingerne. Der er ingen Tvivl om, at der i Tjenestemandskredse er Utilfredshed med, at dette Hul i Tjenestemandsløven stadig opretholdes.

Vi mener, det har sin store Betydning, at de Tjenestemænd, der flere Gange over for deres Organisationer har rejst Kravet om Ophævelse af det store Interval, faar Lov til at udtale sig om det, der her sker, faar Lov til at udtale sig om, hvorvidt de føler sig tilfredse med det her foreslaaede Tillæg, eller de mener, det er for lidt. Vi har derfor tilladt os at stille et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der i Tjenestemandsgorganisationerne inden 15. April 1938 afholdes en Urafstemning om det her foreslaaede Tillæg. Hvis det ikke godkendes af Tjenestemændenes Flertal, maa det være, fordi Tjenestemændene ønsker, at det store Interval skal opdeles i 4 Intervaller, og at der skal ydes dem det Konjunkturtillæg, som de har Krav paa, hvis dette Interval ikke eksisterede.

Vort Forslag er enkelt og ligetil. I Princippet kan vi give Regeringen vor Tilslutning til den Maade, hvorpaa Konjunkturtillæggene reguleres. Vi stillede sidste Aar et Forslag, der var mere detailleret, et Forslag til Ændring i Løven. Naar vi ikke stiller det igen i Aar i samme Skikkelse, er det, fordi vi mener, at det er Tjenestemændene, der skal have Lov til at udtale sig om deres Lønnings- og Arbejdsforhold. Vi betragter ikke vort Forslag som nogen Ændring til selve Lønningsloven, men som et Forslag, der giver Tjenestemændene Ret til at udtale sig om Lønningsloven. Vi kan ikke stemme for det af Det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag, men kan stemme for det af Regeringen stillede Forslag under Nr. 2. Jeg skal i øvrigt anbefale det af os stillede Forslag til velvillig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker Udvalgsflertallet for Tilslutningen til Lovforslaget. Jeg har, som det fremgaar af Betænkningen, kunnet tiltræde en Ændring til Lovforslagets § 2, gaaende ud paa,

at Tillægget for de laveste Lønninger under 1 500 Kr. bliver 12 pCt. i Stedet for de foreslaaede 11,2 pCt., dog at Tillægget for denne Gruppe ikke kan komme op over 168 Kr. Der er heri ikke paa nogen Maade, som det blev antydnet af Ordføreren for Det konservative Mindretal, nogen Fravigelse fra Lovforslagets Principper eller Ordningen i det hele taget. Denne Ændring er først og fremmest motiveret med, at det rent teknisk set vilde være vanskeligt at operere med Satsen 11,2. At det saa samtidig betyder en lille Forbedring for dem, der trænger allerhaardst maaske, kan vel ikke være noget Minus.

Hvad Venstres Stilling angaar, er der ikke meget at bemærke. Det gik, som jeg havde ventet. Da det kom til Stykket, var det forbi med Venstres Villighed til at vise Tjenestemændene skyldigt Hensyn, saa meldte Partiet „Hus forbi“! Det er gaaet i Aar, som det gik i Fjor. Tak og Snak, det er alt, hvad man fra Venstres Side har at byde paa.

Hvad Det konservative Folkeparti angaar, har det sig paa en anden Maade. Partiets Repræsentanter i Udvalget har ment at burde optræde som Statstjenestemændenes selvbestaltede Vogtere og ment at burde tilsidesætte den Aftale, som er truffet mellem Regeringen og samtlige forhandlingsberettigede Tjenestemænd. Disse Forhandlinger foregik paa den Maade, at jeg paa Regeringens Vegne fremsatte et Tilbud, et Udkast til en Ordning, over for de forskellige Tjenestemandrepræsentanter, hvorefter Forhandlingerne blev udsat. Der forhandlede derefter indbyrdes mellem Repræsentanter for samtlige Tjenestemandsgorganisationer, og under disse Forhandlinger, hvor Regeringen selvfølgelig ikke paa nogen Maade kunde øve nogen som helst Indflydelse paa Forhandlingernes Forløb, opnaedes der mellem de forskellige Repræsentanter fuldkommen Enighed om en samlet Optræden. I de Kommentarer, jeg har set fremsat om disse Forhandlinger, har man da ogsaa fra Embedsklassernes Side lagt afgørende Vægt paa, at man netop kom til denne samlede Enighed inden for de forskellige Organisationer. Naar man nu tager i Betragtning paa den ene Side dette og paa den anden Side, at man fra konservativ Side har erklæret, at man over-